

◆ زنان چین در آینه‌ی قانون

براساس ماده‌ی شش
قانون و مقررات عام،
دولت موظف است
زنان را به داشتن
جبه‌ی احترام و اعتماد
خود و خودباوری
ترغیب کند.

● براساس ماده ۳۹
قانون عام، حقوق
زنان در حفظ آبرو
و پاکدامنی باید
سط قانون محافظت
شود.

می‌شود و از آغاز اکتبر ۱۹۹۲ قابل اجراست.

یانگ شانگهو
رئیس جمهور جمهوری خلق چین
۳ آوریل ۱۹۹۲

بخش اول

قوانین و مقررات عام

ماده‌ی ۱ - این قانون با توجه به قانون اساسی و
اوضاع کنونی کشور برای حمایت از حقوق
قانونی زنان و پشتیبانی از برابری میان زن و
مرد تنظیم شده است. این قانون همچنین به زنان
اجازه می‌دهد تا نقش فعالی در زمینه‌ی پیشرفت
اجتماعی ایفا کنند.

آشنایی خوانندگان با حقوق زنان در
ورهای مختلف سلسله مقالاتی در مجله‌ی
حق زنان انتشار می‌یابد. این شماره به
نینی که در جمهوری خلق چین برای حفظ
حق و منافع زنان تصویب و اجرا می‌شود،
صاف یافته است.

مان رئیس جمهور جمهوری خلق چین

وسیله قوانین جمهوری خلق چین
دری حفظ حقوق و منافع زنان که در
ین جلسه‌ی هفتمین کنگره‌ی خلق در سوم
۱۹۹۲ مورد تصویب قرار گرفت تأیید

● بر اساس ماده‌ی ۳۹ قانون عام، خدشه‌دار ساختن حیثیت و اعتبار زنان به

زنان ملزم هستند.

ماده‌ی ۶ - دولت موظف است زنان را به داشتن روحیه‌ی احترام و اعتماد به خود و خودباوری ترغیب کند. همچنین به‌واسطه‌ی اجرای قوانین آنان را به سوی دفاع از حقوق و منافع قانونی خویش سوق دهد. زنان باید از قوانین دولتی پیروی کرده، به اصول اخلاقی احترام گذارند و در محدوده‌ی قانون به وظایف خود عمل کنند.

ماده‌ی ۷ - دولت‌های مردمی منطقه‌ای و اداره‌های مرتبط، باید سازمان‌ها و افرادی را که فعالیت‌های مؤثری برای حفظ و تأمین منافع و حقوق زنان صورت می‌دهند، تشویق کنند.

بخش دوم حقوق سیاسی

ماده‌ی ۸ - دولت موظف است، شرایطی فراهم کند که در آن زنان از حقوق سیاسی برابر با مردان برخوردار شوند.

ماده‌ی ۲ - زنان باید همچون مردان در همه‌ی زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و خانوادگی از حقوق یکسان برخوردار باشند. با توجه به قانون، دولت موظف است از حقوق خاص زنان محافظت کرده، با در نظر گرفتن نیازهای بانوان، درصدد بهبود بخشیدن به وضعیت تأمین اجتماعی آنان برآید. هرگونه تبعیض، بدرفتاری و خشونت به هر طریق ممکن که باعث صدمه دیدن یا مرگ زنان شود اکیداً ممنوع خواهد بود.

ماده‌ی ۳ - مراقبت و محافظت از حقوق قانونی زنان وظیفه‌ی عمومی همه‌ی اقشار جامعه است. با توجه به این قوانین و موارد مرتبط با آن‌ها همه‌ی ارگان‌های دولتی، سازمان‌های عمومی، مؤسسه‌ها و اداره‌ها و نیز سازمان‌ها و مراکز شهری و روستایی خودمختار از پایین‌ترین سطوح ملزم به مراقبت و محافظت از حقوق و منافع زنان هستند. دولت باید نهایت تلاش خود را به کار بندد تا شرایط مناسب و ضروری برای دستیابی زنان به حقوق قانونی‌شان فراهم شود.

ماده‌ی ۴ - شورای دولت مرکزی و مسئولان استان‌ها، مناطق خودمختار و شهرداری‌هایی که مستقیماً با دولت مرکزی همکاری می‌کنند، موظفند با توجه به شرایط سازمانی در رابطه با حقوق و منافع زنان با اداره‌های مربوط همکاری و همراهی کنند. در این باره شورای دولت مرکزی، مسئولان استان‌ها، مناطق خودمختار و شهرداری‌های زیر فرمان دولت مرکزی موظفند، اداره‌ها و سازمان‌های خاصی را ایجاد کنند.

ماده‌ی ۵ - اتحادیه‌ی زنان تمامی چین و همه‌ی اتحادیه‌های زنان در همه‌ی سطوح باید از حقوق زنان با هر ملیتی پشتیبانی کند و حداکثر تلاش خویش را برای محافظت از حقوق و منافع زنان به کار بندد.

سازمان‌های مشترک‌المنافع و اتحادیه‌ی جوانان کمونیست نیز در محدوده‌ی فعالیت‌های خود به تلاش برای مراقبت از حقوق و منافع

ماده‌ی ۹ - زنان می‌توانند به اداره‌ی امور دولتی بپردازند و از راه‌های مختلف در مسائل اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی عهده‌دار مسئولیت‌های گوناگون شوند.

ماده‌ی ۱۰ - زنان باید از حقوق یکسان نسبت به مردان در امور انتخابات برخوردار باشند. باید در میان وکلای کنگره‌ی ملی مردم و کنگره منطقه‌ای مردم در سطوح مختلف تعداد مناسبی وکلای زن وجود داشته باشد و نسبت وکلای زن به مرد به مرور افزایش یابد.

ماده‌ی ۱۱ - دولت باید به صورت فعال به آموزش زنان مبادرت ورزد. سازمان‌های دولتی و عمومی اداره‌ها و انجمن‌ها باید در به‌کار گماشتن زنان، قوانین مربوط به برابری زن و مرد را در نظر گرفته، آنان را به کارگیرند. همچنین در این رابطه باید برگزیدن کارکنان زن در مشاغل مدیریتی از اولویت برخوردار باشد. دولت باید به آموزش و انتخاب زن از ملیت‌ها

اقلیت توجه داشته باشد.

مادهی ۱۲ - اتحادیه‌های زنان می‌توانند کارکنان زن را به اداره‌های عمومی و دولتی و نیز مؤسسه‌ها و انجمن‌ها معرفی کنند.

مادهی ۱۳ - بخش‌های مربوطه به توجه و پذیرش انتقادهای و پیشنهادهای منطقی در زمینه‌ی حفظ حقوق و منافع زنان ملزم هستند. با توجه به شکایات، تخلف‌ها و اتهام‌های مربوط به حقوق و منافع زنان بخش‌های مذکور موظف به حصول اطمینان از درستی و صحت امور بوده و باید مسئولیت این امور را برعهده بگیرند. هیچ سازمان یا شخصی حق جلوگیری از اعتراض و ادعای حق را ندارد و نمی‌تواند به اعمال تلافی‌جویانه دست بزند.

بخش سوم حقوق و منافع مربوط به مسائل فرهنگی و آموزشی

مادهی ۱۴ - دولت موظف است، شرایطی فراهم کند که در آن زنان در مسائل فرهنگی و آموزشی از حقوقی برابر با مردان بهره ببرند.

مادهی ۱۵ - بخش‌های مربوطه با توجه به قوانین دولتی، باید اطمینان بیاوند که حقوق زنان در زمینه‌های ورود به مدرسه، رفتن به دبیرستان، پیدا کردن نخل در مراحل پایانی تحصیلی، گرفتن مدرک تحصیلی و اعزام به خارج برای ادامه‌ی تحصیل تأمین می‌شود.

مادهی ۱۶ - مدارس موظفند با توجه به ویژگی‌های خاص زنان جوان، شرایط تحصیلی، فراهم‌سازی امکانات و مدیریت را به گونه‌ای ترتیب دهند که رشد جسمی و ذهنی زنان به طور کامل میسر شود.

مادهی ۱۷ - والدین و یا کسانی که مسئولیت نگهداری فرزندان را می‌پذیرند، موظفند به وظیفه‌ی خویش یعنی آموزش اجباری دختران و کودکی تا سن بلوغ به بهترین نحو عمل کنند.

چنانچه والدین و یا کسانی که مسئولیت فرزندان را می‌پذیرند در به آموزش و ادا داشتن کودکان زیر سرپرستی‌شان ناموفق باشند، مسئولان باید به انتقاد از آن‌ها پرداخته و در صورت لزوم آن‌ها را وادار به فرستادن کودکان به مدرسه کنند. کسانی که به تشخیص دولت‌های محلی مردم به علت بیماری یا شرایط خاص نمی‌توانند در مدرسه حاضر شوند از این قانون مستثنا خواهند بود. حکومت‌ها، جامعه و

مدارس باید با توجه به مشکلات دختران نابالغ و جوانی که باید در مدرسه حاضر شوند، مدت زمان حضور اجباری در مدرسه را با توجه به مدت تعیین شده توسط هر ناحیه به اجرا درآورند.

مادهی ۱۸ - حکومت‌های مردم در سطوح مختلف باید با توجه به مقررات بی‌سوادی، بی‌سوادی نسبی زنان را به صورت برنامه‌های منسجم ریشه‌کن سازند و برای ادامه‌ی تحصیل زنان و یافتن شغل خوب و منطبق بر ویژگی‌های زنان شرایط مناسب را فراهم کنند. همچنین لازم است حوزه‌هایی مرتبط با سازماندهی و نظارت بر اجرای این برنامه‌ها ایجاد شود.

مادهی ۱۹ - حکومت‌های مردم باید در سطوح مختلف فعالیت‌های لازم را برای رشد زنان در همه‌ی زمینه‌های آموزشی و شغلی میسر کنند.

مادهی ۲۰ - سازمان‌های دولتی و عمومی، اداره‌ها و مؤسسه‌ها باید به‌واسطه‌ی اجرای قوانین و مقررات دولتی از بهره‌گیری برابر زنان نسبت به مردان در مشارکت در عرصه‌های علمی، صنعتی ادبی، هنری و دیگر فعالیت‌های فرهنگی اطمینان حاصل کنند.

بخش چهارم حقوق و منافع مربوط به امور شغلی:

مادهی ۲۱ - دولت موظف است شرایطی فراهم کند که زنان در امور شغلی از حقوق برابر با مردان بهره‌مند شوند.

مادهی ۲۲ - به استثنای برخی کارهای خاص و یا موقعیت‌های شغلی نامناسب برای زنان، هیچ مرکزی اجازه‌ی نپذیرفتن زنان به علت جنسیت و یا بالا بردن استانداردهای استخدامی را ندارد. استخدام زنان در سنین زیر شانزده سال اکیداً ممنوع است.

مادهی ۲۳ - برای کار یکسان زن و مرد باید حقوق یکسان پرداخته شود. زنان باید در استفاده از امکانات رفاهی از جمله در اختیار گذاشتن خانه از حقوق برابر با مردان برخوردار باشند.

مادهی ۲۴ - اصل برابری میان زن و مرد در مسائلی از جمله ترفیع مرتبه‌ی شغلی، ارزشیابی و تشخیص وضعیت حرفه‌ای باید همواره در نظر گرفته شود و از این جهت نباید تفاوتی میان زنان و مردان وجود داشته باشد.

مادهی ۲۵ - تمامی واحدها موظفند با توجه به ویژگی‌های زنان و با رعایت قانون از حقوق، سلامتی و منافع زنان در هنگام کار مراقبت و محافظت کنند و همچنین نباید کارهایی را که مناسب شرایط آن‌ها نیست به عهده آن‌ها قرار دهند. زنان باید در هنگام قاعدگی و بارداری مورد مراقبت ویژه قرار گیرند.

مادهی ۲۶ - هیچ واحدی اجازه‌ی معلق نگاه داشتن کارمندان و کارکنان زن خویش را - به علت‌های ازدواج، بارداری، مسائل قاعدگی و مراقبت از فرزند - ندارد و نمی‌تواند قرارداد کار آن‌ها را بی‌اعتبار سازد.

مادهی ۲۷ - دولت موظف است، بیمه‌ی اجتماعی خدمات پزشکی و تأمین اجتماعی را برای کمک‌های مادی به زنان مسن و از کار افتاده فراهم آورد.

حقوق و منافع مربوط به املاک و متعلقات

مادهی ۲۸ - دولت موظف است شرایطی فراهم کند که زنان از حقوق و اموال برابر با مردان برخوردار شوند.

مادهی ۲۹ - نباید در بهره‌گیری از اموال مشترک که از ازدواج یا خانواده حاصل می‌شود در حق زنان ظلم و ستم روا شود.

مادهی ۳۰ - زنان باید از مزارع و محصولات زمین زراعی و همچنین خانه در محدوده‌های شهری از حقوق برابر با مردان برخوردار بوده، حقوق آن‌ها نباید تضییع شود.

پس از ازدواج یا طلاق نیز این حقوق باید مورد حمایت قرار گیرد.

مادهی ۳۱ - باید از برابری حقوق زنان و مردان در ارث بر طبق قانون محافظت و مراقبت شود. در رابطه با دیگر ارث بردگان نیز نباید زنان مورد تبعیض و بی‌توجهی قرار گیرند.

زنان بیوه در به مصرف رساندن و واگذاری اموال به ارث رسیده آزادند و هیچ کس حق دخالت در چگونگی مصرف یا واگذاری این اموال توسط آن‌ها را ندارد.

مادهی ۳۲ - زنان بیوه‌ای که دین خویش را در مورد والدین قانونی خویش ادا کرده‌اند باید به‌عنوان وارثان قانونی و درجه اول شناخته شوند و حقوق آن‌ها در ارث نباید تحت تأثیر وکالت در وراثت قرار گیرد.

● براساس ماده‌ی ۴۵ قانون عام، زن و شوهر باید به صورت برابر، اجازه‌ی مراقبت از فرزند یا فرزندان خردسال خود را برعهده بگیرند.

بخش پنجم

حقوق مربوط به شخص (حقوق شخصی)

ماده‌ی ۲۲ - دولت موظف است شرایطی ایجاد کند که زنان در امور شخصی از حقوق برابر با مردان برخوردار باشند.

ماده‌ی ۲۳ - آزادی شخصی زنان باید همواره حفظ شود. بازداشت، محرومیت و محدودیت آزادی شخصی زنان به طرق غیر قانونی اکیداً ممنوع است. همچنین تفتیش بدنی زنان اکیداً غیرقانونی و ممنوع است.

ماده‌ی ۲۵ - حقوق زندگی و مرگ زنان باید همواره حفظ شود. غرق کردن، رها سازی، بی‌توجهی و هرگونه عمل خشونت‌آمیز علیه نوزادان دختر، از جمله کشتن آن‌ها، رفتار نامناسب و بی‌رحمانه و قتل به دلایل خرافی یا خشونت علیه زنان و بدرفتاری یا بی‌توجهی نسبت به زنان مسن اکیداً ممنوع است.

ماده‌ی ۲۶ - داد و ستد زنان و یا ربودن آن‌ها، خریدن زنان ربوده شده و یا داد و ستد آن‌ها اکیداً ممنوع است.

حکومت‌های مردم و بخش‌های مرتبط با آن‌ها باید نهایت تلاش خود را برای نجات زنان ربوده شده و یا خرید و فروش شده، انجام دهند. اگر چنین زنانی به محل اقامت پیشین خویش بازگردند نباید توسط هیچ کس مورد تبعیض و تعارض قرار گیرند و حکومت‌های مردم و بخش‌های وابسته، مسئول حل و فصل مشکلات احتمالی آنان هستند.

ماده‌ی ۲۷ - خودفروشی اکیداً ممنوع است. هیچ کس اجازه‌ی برنامه‌ریزی، استفاده از زور، تحریک، فراهم سازی مکان و ترغیب زنان برای اشتغال به خودفروشی یا استخدام زنان و اسکان آن‌ها برای فعالیت‌های مذموم و ناپسند را ندارد.

ماده‌ی ۲۸ - استفاده از تصویر زنان با اهداف سودجویانه در تبلیغات، تجارت، نمایش

در اماکن مختلف، کتاب‌ها، مجلات و... بدون جلب رضایت زنی که تصویرش مورد استفاده قرار گرفته، اکیداً ممنوع است.

ماده‌ی ۲۹ - حقوق زنان در حفظ آبرو و پاکدامنی باید توسط قانون محافظت شود. خدشه‌دار ساختن حیثیت و اعتبار زنان به واسطه‌ی اهانت، هتک حرمت و برملا ساختن مسائل شخصی اکیداً ممنوع است.

بخش ششم حقوق و منافع زنان در خانواده و ازدواج

ماده‌ی ۳۰ - دولت موظف است شرایطی ایجاد کند که زنان از حقوق برابر با مردان در خانواده و ازدواج برخوردار باشند.

ماده‌ی ۳۱ - دولت موظف است از حق انتخاب زنان در ازدواج محافظت کند. محدود کردن آزادی زنان در امر ازدواج اکیداً ممنوع است.

ماده‌ی ۳۲ - هنگامی که زن براساس آنچه در طرح برنامه‌ی خانواده، ضروری شناخته شده، به بارداری خویش پایان دهد شوهر وی نمی‌تواند تا مدت شش ماه پس از این عمل، درخواست طلاق کند. این محدودیت در شرایطی که زن درخواست طلاق کند یا در صورتی که دادگاه عام پذیرش درخواست طلاق از سوی شوهر را ضروری تشخیص دهد، اعمال نخواهد شد.

ماده‌ی ۳۳ - باید با توجه به قانون مالکیت و سود بردن از اموال مشترک زن و شوهر از حقوق برابر برخوردار باشند. این حقوق نباید تحت تأثیر میزان درآمد هیچ کدام از طرفین قرار گیرد.

ماده‌ی ۳۴ - دولت موظف است از حق مالکیت خانگی زنانی که طلاق می‌گیرند، حفاظت کند. در هنگام طلاق زن و شوهر باید در مورد تملک خانه‌ای که به صورت مشترک از آن استفاده می‌کردند، به توافق برسند. اگر چنین توافقی صورت نپذیرد، دادگاه عام (مردم) موظف است با توجه به شرایط طرفین و در نظر گرفتن حقوق و منافع زن و فرزند یا فرزندان داوری کند، مگر آن که توافق میان طرفین صورت پذیرد. چنانچه زن و شوهر خانه و یا اتاقی را اجاره کرده باشند، در هنگام طلاق

مسئله‌ی اسکان با توجه به منافع و حقوق زن و فرزند یا فرزندان باید حل و فصل شود. اگر زن و مرد در خانه‌ی شوهر ساکن هستند در هنگام طلاق شوهر باید با توجه به این مسئله، هر زمان که توانایی دارد به زن کمک کند.

ماده‌ی ۳۵ - زن و شوهر باید به صورت برابر، اجازه‌ی مراقبت از فرزند یا فرزندان خردسال خود را برعهده بگیرند. اگر شوهر صلاحیت و یا قابلیت مراقبت از فرزند یا فرزندان خردسال را نداشته باشد (در چنین شرایطی) هیچ کس اجازه‌ی دخالت در امر سرپرستی مادر بر فرزند یا فرزندان خردسال ندارد.

ماده‌ی ۳۶ - اگر در هنگام طلاق زن به‌علت عمل جراحی سترون سازی و یا به هر دلیل دیگری عقیم شود، مسئله‌ی بزرگ کردن فرزند (فرزندان) باید به گونه‌ای برطرف شود که به توجه به نیازها، منافع و حقوق فرزند (فرزندان) توجه کافی به درخواست‌های معقول زن نباشد مبذول شود.

ماده‌ی ۳۷ - زنان با توجه به قوانین دولتی حق به دنیا آوردن فرزند را خواهند داشت و آزادی زن در تصمیم بر نداشتن فرزند محفوظ خواهد بود.

هنگامی که زوجی که واجد شرایط سرپرستی فرزند هستند، با توجه به قوانین دولتی تصمیم به اجرای برنامه‌ی تشکیل خانواده می‌گیرند. باید بخش‌ها و اداره‌های مربوطه روش‌ها و وسائل لازم برای جلوگیری سبباً مؤثر از بارداری را در اختیار آن‌ها قرار دهند. نیز از سلامتی زنانی که مورد روش‌های کنترل خانواده قرار می‌گیرند، اطمینان حاصل کنند.

بخش هفتم

مسئولیت‌های قانونی

ماده‌ی ۳۸ - هنگامی که حقوق و منافع زنی م تعدی قرار گیرد، وی محق است با توجه به قانون برای دادخواهی به بخش مورد مراجعه و یا از دادگاه عام (مردم) دادرسی کند. اگر حقوق و منافع زنی پایمال وی می‌تواند از طریق یکی از سازمان‌های پرورنده‌ی اعتراضی فراهم کند. این سازمان

● براساس مادهی ۵۰ قانون عام، معلق سازی کارمندان و کارکنان زن به دلیل ازدواج و بارداری موجب مؤاخذهی مسئول بالاتر خواهد شد.

مورد مؤاخذه و یا تحریم‌های سازمانی قرار گیرد. اگر بخش دولتی مرتکب عمل تلافی جویانه شود، که باعث وقوع جرم شود، متعرض باید با توجه به مادهی ۱۲۶ قانون جرائم تحت پیگرد قانونی قرار گیرد.

مادهی ۵۱- هر شخصی که هر زنی را جهت فعالیت‌های غیراخلاقی و نادرست استخدام کند و یا مورد حمایت خویش قرار دهد باید از طریق اجزای Mutatis Mutandis مقررات در مادهی ۱۹ آیین‌نامه‌ی مجازات‌های سازمانی مجازات شود. اگر شرایط در حد اعلام جرم باشد، متعرض باید به علت ارتکاب جرم بر طبق جزای Mutatis Mutandis مقررات در مادهی ۱۶۰ قانون جرایم تحت پیگرد و بازخواست قرار گیرد.

ماده ۵۲- اگر تجاوز به حقوق و منافع قانونی زنان باعث وارد شدن خسارت به اموال و متعلقات زنان شود، شخص متجاوز موظف است با توجه به قانون و دیگر مسئولیت‌های مدنی درصد جبران خسارت وارد شده برآید.

بخش هشتم

مقررات مکمل

مادهی ۵۲- اداره‌های مرتبط زیر نظارت شورای دولتی می‌توانند براساس این قانون، مقررات مناسبی تهیه کنند که در این صورت این مقررات باید برای تأیید و اجرا به شورای دولتی ارائه شود.

نیز براساس این قانون کمیته‌ی کنگره مردم در استان‌ها، مناطق خودمختار و شهرداری‌های تحت نظارت دولت مرکزی می‌توانند مقرراتی برای اجرا تهیه کنند. کنگره‌ی مردم نواحی ملی خودمختار نیز می‌توانند براساس این قانون و با توجه به شرایط زنان ساکن در این مناطق، قوانین و متمم‌های مناسبی تهیه کنند.

همه‌ی قوانین و متمم‌هایی که توسط مناطق خودمختار تهیه می‌شود باید برای ثبت به کمیته‌ی کنگره‌ی ملی مردم ارائه شود. کلیه قوانین متمم‌هایی که توسط استان‌ها و حوزه‌های خودمختار تهیه می‌شوند باید پیش از اجرا جهت تأیید و ثبت به کمیته کنگره‌ی مردم در نواحی و مناطق مربوط فرستاده گردد.

مادهی ۵۲- این قوانین از اول اکتبر ۱۹۹۲ لازم الاجرا می‌باشد.

منبع: قوانین حفظ حقوق و منافع زنان در جمهوری خلق چین.

بنابر قانون و مقررات شخص موظف به استخدام زنان است.

(۳) تعدی به حقوق و منافع زنان در موارد در اختیار قرار دادن منزل، ترفیع در مقام و وضعیت شغلی، ارزشیابی و تشخیص وضعیت حرفه‌ای

(۴) معلق سازی کارمندان و کارکنان زن به دلیل ازدواج، بارداری.

(۵) تعدی به حقوق و منافع زنان در مورد مسئولیت برابر طرفین در قبال زمین مزروعی و محصول و یا مکان‌های مسکونی و...

(۶) تعدی به حقوق و منافع زن در مورد رفتن به مدرسه، ادامه تحصیل، پذیرش شغلی یا توجه به فارغ‌التحصیلی، اعطای مدرک تحصیلی و اعزام به خارج جهت ادامه تحصیل.

هر شخصی که در صدد دست زدن به اعمال تلافی جویانه علیه شاکی برآید و یا عملی خلاف حقوق و منافع زنان صورت دهد باید توسط اداره یا بخش مربوط و یا دستگاه‌های بالاتر

بنابر شکایت از بنش یا اداره‌ی مورد نظر درخواست بررسی و رسیدگی کند تا حقوق و منافع شاکی تأمین شود.

مادهی ۴۹- در جایی که برای تعدی و تبعیض نسبت به حقوق و منافع زنان برخلاف مقررات این قانون، تنبیه توصیه می‌شود، تنبیه مورد نظر در این قوانین باید اعمال شود.

مادهی ۵۰- هر شخصی که در تعدی به حقوق و منافع زنان هر کدام از موارد زیر را مرتکب شود باید توسط واحد یا اداره مسئول و یا سازمان‌های بالاتر مورد مؤاخذه قرار گیرد. همچنین شخصی که در این باره مسئول شناخته می‌شود باید با توجه به شرایط مورد تحریم‌های سازمانی قرار گیرد.

(۱) اعمال نفوذ و ایجاد تأخیر یا انحراف در امر بررسی و رسیدگی به شکایت، سفارش و یا اعمال نظر علیه حقوق و منافع زنان.

(۲) سربراز زدن از استخدام زنان و یا بالا بردن استانداردها برای استخدام آنان در حالی که